

et Forsøg gaende ud paa at vise os, hvad en saadan prøvevis foretagen Vurdering kan sige os om Helheden.

Jeg skal endvidere henvise til, at ogsaa herhjemme har der i kommunale Forsamlinger været en absolut Tiltro til, at saadanne Vurderinger kunde finde Sted. Københavns Kommunalbestyrelse har for et Par Aar siden vedtaget et Forslag til Omordning af de kommunale Grundskatter og indsendt det til Lovgivningsmagten. Dette Forslag er endnu ikke kommet frem her paa Rigsdagen. Jeg haaber, at den nuværende Regering, hvis den ogsaa fremtidig skal blive Regering her i Landet, vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forslag og bringe det til Rigsdagens Afgørelse. I dette Forslag er der netop som Grundlag baade for den ene og den anden Skat, navnlig som Grundlag for en kommende Værdistigningsskat, foreslaaet en Grundvurdering, der er defineret saaledes: „Der bliver endvidere at foretage en særlig Vurdering af enhver saavel bebygget som ubebygget Grund, der skal ansættes til den Værdi, den vilde have i Handel og Vandel, hvis den henlaa ubebygget og uden alle ved private Foranstaltninger foretagne Indretninger og Forbedringer, saasom: Anlæg af Gader og Veje, Kloakanlæg eller andre Vandafledningsarbejder, Jordpaafyldning, Planering, Inddæmnings- og Udtørringsarbejder, eller der, for saa vidt angaar Arealer, som anvendes til Have- eller Landbrug, er anvendt særlige Bekostninger paa Jordens Forbedring og Bepantning med Træer og Buske.“ Det er den samlede Kommunalbestyrelse, Borgerrepræsentationens Flertal og den samlede Magistrat samt de københavnske Skattemyndigheder, der have medvirket til denne Paragrafs Affattelse, og som altsaa absolut mene, at en saadan Vurdering vil kunne finde Sted her.

Med Hensyn til dette at vurdere Grunden særskilt, tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem, naar han talte om Grunden og Bygningerne, overdrev Vanskelighederne. Det er neppe det ærede Medlem ukendt, at f. Eks. Østifternes Kreditforening, naar den lader foretage Vurdering af en Ejendoms Værdi, til Oplysning for sig selv lader sine Vurderingsmænd foretage en skønmæssig Vurdering af Grunden alene, og der har aldrig for Østifternes Kreditforening fra disse Vurderingsmænd været fremsat Udtalelser om, at det skulde volde dem Vanskeligheder at skride til en saadan Vurdering af Grunden alene. Jeg maa altsaa antage, at denne Vurdering vil

kunne finde Sted, og siden Forslaget herom er tiltraadt af hele Udvalget og ogsaa det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) anbefaler det, maa det vel være det hele Tings Opfattelse, at en saadan Vurdering vil kunne finde Sted. At den vil være et uvurderligt Materiale ved fremtidige Skatteforhandlinger, derom synes jeg heller ikke, der kan være Tvivl, thi det er fast Grund, vi da komme til at staa paa, naar vi skulle drøfte Muligheden for en Afløsning af Ejendomsskylden med en kommende Jordskyld. Det er selvfølgelig ikke her Tidspunktet til at komme ind paa Skattebetragtninger, men jeg vil gerne have Lov til at sige, at jeg for mit Vedkommende er, ikke mindst efter at have studeret de Oplysninger, som ere komne her til Tinget i den Tid, da man drøftede Spørgsmaalet om Jernbaneskyld, overbevist om, at den Sandhed er der i alt Fald i de Krav, som fremkomme fra saa mange Sider her i Landet, at Ejendomsskylden bør afløses af en Skat paa den rene Jordværdi.

Ordføreren (N. Neergaard): Jeg tror ikke, en Fortsættelse af Forhandlingen i Øjeblikket vil føre til noget Resultat.

Det er netop det, der vil resultere af Vedtagelsen af Forslaget, at vi ville faa et Grundlag, som giver Holdepunkter for en Kritik, en virkelig praktisk Kritik over Tanken om at basere Skatten paa den rene Grundværdi. Jeg glæder mig over de Udtalelser, som ere fremsatte af det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) og det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), idet jeg tror, det er rimeligt, at disse Synspunkter ere blevne gjorte gældende, som ere blevne fremsatte af begge de to ærede Talere, men jeg tror ikke, man vil faa nogen Fordel ud af at fortsætte Debatten derom.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at den højtærede Finansministers Udtalelser vare noget svævende, men ogsaa med Nødvendighed maatte være det; det skal ikke være nogen Bebrejdelse, thi den hele Sag er jo saa uendelig svævende. Et af de vigtigste Punkter i den højtærede Ministers Tale var Forholdet til Grundforbedringer. Det er og bliver ogsaa et Hovedpunkt i den hele Sag. Forholdet er, at Grundværdibeskatningen er uendelig meget lettere at praktisere i Byen end paa Landet, netop fordi den egentlige Grundværdi, ganske uden Hensyn til Grundforbedring, Bebyggelse o. s. v., i Byen meget hyppigt fremtræder som Genstand for Køb og Salg, hvorfor man der har et langt fastere Beskatningsgrundlag at holde sig til, end